

De televisietoren, ook zo'n iconisch bouwwerk.

Op de bres voor mooie gebouwen

Leuk natuurlijk, films over Dudok en Zonnestraat, maar Hilversum telt maar liefst 1200 monumenten. Waarom weten we daar zo weinig van af? En hoe kunnen wij ervoor zorgen dat Hilversummers weer trots worden op hun stad met al zijn mooie gebouwen? Filmmaker Leo Kerkhoff zette zijn gedachten om in daden. Samen met cameraman Gijs Konings en communicatieprofessional Janneke Siezen, die net als hijzelf ook al jaren in Hilversum wonen, richt hij in november 2018 Stichting Steengoed Erfgoed op. „We willen dat die dooie stenen weer gaan leven.”

Het gesprek met de drie oprichters van Steengoed Erfgoed vindt, hoe kan het ook anders, plaats in een monument, Grand Hotel Gooiland, ontworpen door architect Jan Duiker. Helaas overleed de beste man in 1934, toen de eerste schetsen nog maar net klaar waren. Zijn tekeningen werden voltooid door architect Gerrit Tuynman, onder leiding van Bernard Bijvoet. Toch ademt Gooiland de geest van Duiker. Hoe dat kan, lees je op steengoedhilversumgooi.nl.

Pareltjes

„Verhalen vertellen, daar gaat het ons om”, verklaren de drie oprichters van Steengoed Erfgoed. „Kijk, al die oude gebouwen zijn natuurlijk prachtig, maar je loopt er aan voorbij zonder dat je erg in hebt”, zegt Kerkhoff. „En dat is best jammer. Want als je weet wat die stenen vertellen, welk verhaal erachter zit, dan gaat zo'n gebouw leven. En dan kijk je er de volgende keer toch met heel andere ogen naar.”

De markante Vondelschool aan de Schuttersweg.

„Als je op reis gaat en je bezoekt een stad, dan lees je daar eerst van alles over”, vult Konings aan. „Het is eigenlijk best gek dat je dat niet doet in de stad waar je zelf woont. Terwijl daar natuurlijk ook gebouwen en buurten zijn die tot de verbeelding spreken.” Als voorbeelden noemt hij horeca-hotspot Meddens in de Kerkstraat, dat vroeger een keurig kledingwarenhuis was, de stoere appartementen van de Gashouder en de recent afgebrande sigarenfabriek aan de Ampèrestraat. „Stuk voor stuk pareltjes.”

Het verhaal van Steengoed Erfgoed zelf begint eigenlijk al 22 jaar geleden, toen Kerkhoff trouwde in het raadhuis van Hilversum en in de ban raakte van Dudok. „Gijs en ik hebben voor het Dudokjaar, in opdracht van de gemeente, een film over deze bijzondere architect gemaakt en daarna nog een paar films over Zonnestraat.” Door zo intensief met het Hilversums erfgoed bezig te zijn, raakten ze steeds meer doordrongen van het belang ervan.

„We vonden dat we er wat mee moesten doen, dat we het culturele erfgoed op een aansprekende en moderne manier onder de aandacht moesten brengen. Geen dorre opsomming van alle monumenten, dus, maar een relaas van mensen zelf. Welke affiniteit hebben zij met een bepaald pand en waarom? Die verhalen willen we bij elkaar brengen.” Om al die monumentale gebouwen en panden met een bijzondere historie te behoeden voor de vergetelheid, en om ook jongeren enthousiast te krijgen, ontwikkelden Kerkhoff, Konings en Siezen een digitaal

platform, steengoedhilversum.nl.

Dat staat tjokvol foto's, beschrijvingen, opmerkelijke details en filmpjes van beeldbepalende gebouwen en buurten in Hilversum. Zo gaat ambassadeur en kunstenaar Diederik Kraaijeveld los over zijn favoriete erfgoed, 'Werk 35', en verklapt directeur Eppo van Nispen tot Sevenaer het geheim van 'zijn' Beeld en Geluid, dat hij 'het mooiste gebouw van de wereld' noemt. Rob Docter, adviseur ruimtelijk kwaliteitsbeleid, schrijft themaverhalen over onderwerpen als Hilversum Tuinstad.

De Facebookpagina Steengoed Hilversum wil mensen aanmoedigen hun verhalen en foto's te delen en zo verder te bouwen aan het digitale platform en de kennis-

bank. Daarbij werkt de stichting nauw samen met verschillende Hilversumse organisaties, zoals het Dudok Architectuur Centrum, Historische Kring Albertus Perk en de gemeente.

Schaaldak
„We willen mensen alert maken op al het moois waar ze in wonen of waar ze dagelijks langs komen”, zegt Siezen vol vuur. „Nem Mout

bijvoorbeeld. Dat zou tegen de vlakte zijn gegaan als een opletten-de ambtenaar niet had geweten dat het een schitterend schaaldak heeft. Daardoor is dit monumentale pand niet alleen van de sloop gered en gerestaureerd, het heeft ook gezorgd voor een enorme aantrekkingskracht van de buurt. Makelaars zetten 'wonen om de hoek bij Mour' nu als aanbeveling bij een te koop staande woning.”

Om meer plaatsgenoten nieuwsgierig te maken naar al die verborgen schatten, willen de drie Hilversummers hun korte filmpjes als trailer vertonen in de bioscoop van het Filmtheater. Hoewel het ondoenlijk is om alle 1200 monumenten vast te leggen, staan de televisietoren, De Vondelschool en de Vituskkerk hoog op hun to-do-lijstje.

Sterker nog, de voorbereidingen

zijn al in volle gang, zegt Konings. „Dus wie nog mooi beeldmateriaal over deze iconische bouwwerken heeft, of een interessante anekdote kent, mag die met ons delen.” „We vinden het juist leuk om amateurs aan het woord te laten”, steekt Kerkhoff hen een hart onder riem. „Deskundigen hebben we al genoeg.”

Agnes Zuiker

'Mijn zoon vergeet dat verhaal nooit meer'

Janneke Siezen woont ruim 23 jaar in Hilversum en is steeds meer van deze stad (of toch dorp?) gaan houden. „Het verkeer is onhandig, maar verder is het mooi. Ik hou niet alleen van de natuur, maar ook van de stedenbouwkundige aspecten”, vertelt ze.

Ze heeft altijd al interesse gehad in architectuur. Haar eerste huis in Hilversum stond op de Diependaalselaan. „Dat had een grappige architectuur, de voordeur zat in het midden.”

Daarna verhuisde ze naar de Bloemenbuurt in Hilversum-Noord, om uiteindelijk aan de zuidkant van die karakteristieke wijk te belanden. Ze vindt al die witte huizen met grote voor- en achtertuinen prachtig, maar de achterliggende reden van die

tuinen bekoort haar nog het meest.

Siezen: „Het verhaal staat uitgebreid beschreven op onze website, maar kort gezegd heeft de architect die tuinen speciaal zo ontworpen. De bewoners waren arbeiders van het platteland, die tijdens de industriële revolutie naar Hilversum waren gekomen om hier te werken.”

„Op het platteland verbouwen ze al hun groenten natuurlijk zelf en hielden ze dieren, zoals geiten. In de Bloemenbuurt konden ze die levenswijze gewoon voortzetten.”

„Als ik straks met mijn zoon door de buurt fiets en ik vertel hem dat verhaal over die tuinen en die geiten, dan weet ik zeker dat hij dat zijn hele leven gaat onthouden. Dat vergeet hij nooit meer.”

De witte twee-onder-een-kapwoningen in de Ericastraat.

FOTO: ARCHIEF STEENGOED HILVERSUM

🔴 We willen dat die dooie stenen weer gaan leven 🔴